

L'ús dels dialectes a la premsa local i comarcal

Centre: IES Joan Brossa

Alumne: Emili Masferrer Fons

Professor: Josep Illa Codina

Àrea Curricular: Llengua catalana

Tipus de material elaborat: memòria escrita.

Hipòtesi de partida o idea inicial:

L'objectiu de partida ha estat intentar determinar el grau d'ús de les varietats dialectals a la premsa de caràcter local i comarcal, valorant-lo tant de manera qualitativa com quantitativa. S'ha intentat, igualment, relacionar aquest ús amb la concepció teòrica de la varietat estàndard de la llengua.

El procés d'elaboració:

El primer pas ha estat l'establiment d'una relació de tots els trets característics de cada dialecte. Tot seguit, s'ha iniciat el buidatge de les publicacions, és a dir, la localització dels trets dialectals, o, en el seu defecte, les situacions en què podrien haver estat utilitzats i les publicacions han optat per la forma estàndard o fins i tot per alguna altra alternativa dialectal. Tota la informació s'ha recopilat mitjançant unes fitxes similars a les que figuren en la memòria. Aquesta ha estat la informació bàsica de la qual s'han extret les conclusions.

Les conclusions s'han estructurat en tres nivells: un primer nivell en el qual s'han analitzat, de cada dialecte, cada tret de manera individual. Un cop finalitzat l'anàlisi tret a tret, s'ha passat a una anàlisi general de cada dialecte. Finalment, a manera de conclusió s'ha fet una anàlisi global de l'ús de les particularitats dialectals en la premsa local i comarcal de les zones de parla catalana, que és l'objectiu últim de l'estudi.

Les fonts consultades han estat, òbviament, les publicacions objecte d'estudi. A més a més, és clar, de diferents llibres sobre la matèria.

Conclusions, resultats de la recerca:

Les conclusions s'han estructurat en tres nivells. Com a resultats més importants que calgui esmentar serien: el tímid ús, que de manera generalitzada, la premsa local i comarcal fa de les seves varietats dialectals. Cal comentar, també, la gran diversitat de criteris que s'han pogut observar depenent de cada zona dialectal. Per exemple, mentre que a la zona de valencià s'opta per un ús abundant de les particularitats dialectals, tot i que es fa un ús de la llengua ajustada a la norma i apropada a l'estàndard, la zona de parla baleàrica, en canvi, opta per l'abundor de particularitats però sense la cura que seria pròpia d'un text periodístic.